

MYtv

ΣΥΝΝΕΤΕΥΞΗ / από τη ΒΙΚΥ ΔΙΑΜΑΝΤΗ

Αννα Γαλανού

«Στην εποχή μας υπάρχει τόσοσ πολλός κόσμος και τόσοσ πολλή μοναξιά»

Η τριλογία της «Οι δρόμοι της καταιγίδας» αγκαλιάστηκε από το αναγνωστικό κοινό. Η Άννα Γαλανού εξηγεί στο «MYtv» πώς εμπνεύστηκε την υπόθεση και γιατί ήθελε να γράψει για την Ενετοκρατία. Ακόμη, μας αποκαλύπτει με ποια ηρωίδα των βιβλίων της ταυτίζεται και γιατί...

Τα βιβλία σας στην τριλογία «Οι δρόμοι της καταιγίδας» αφορούν την ιστορική περίοδο 1550-1570. Πόσο δύσκολο ήταν να συγκεντρώσετε τις απαραίτητες πληροφορίες, ώστε να συνδυάσετε ιστορικά γεγονότα, τόπους και μυθολογία;

Δεν ήταν καθόλου εύκολο. Τα ιστορικά βιβλία που καλύπτουν τη συγκεκριμένη περίοδο ήταν πολλά και, επειδή ήθελα να είμαι απολύτως ακριβής σε ό,τι αναφέρομαι, τα μελέτησα προσεκτικά ένα - ένα. Η διαδικασία κράτησε περίπου δύομισι χρόνια.

Για ποιον λόγο επιλέξατε να γράψετε ένα βιβλίο για αυτήν την ιστορική περίοδο;

Εδώ και πολλά χρόνια υπήρχε αυτή η σκέψη στο μυαλό μου, επειδή ο κόσμος ελάχιστα πράγματα γνωρίζει για την Ενετοκρατία στην Ελλάδα, που κράτησε 458 χρόνια! Παράλληλα, υπήρχε διάχυτος και ένας εξωραϊσμός για τη σκληρή κατοχή που επέβαλαν οι Ενετοί. Σε πολλές περιπτώσεις ήταν σκληρότερη και από εκείνη των Οθωμανών.

Υπάρχει κάποια πραγματική διήγηση που σας έδωσε την αφετηρία για να δημιουργήσετε τη δική σας ιστορία;

Υπήρχαν πολλές προφορικές παραδόσεις στην Κρήτη που αφορούσαν την κατοχή των Ενετών και κάμποσες από αυτές τις είχα ακούσει από το στόμα του παππού μου. Δεν ήξερα, όμως, πού σταματούσε η δοξασία και πού άρχιζε η αλήθεια. Καταλύτης αποτέλεσε για μένα το βιβλίο του Θεοκάρη Δετοράκη «Η Ιστο-

ρία της Κρήτης». Εξεπλάγην, γιατί οι αφηγήσεις που είχα ακούσει ωχριούσαν μπροστά σε αυτά που διάβασα. Τότε αποφάσισα ότι κάποια στιγμή θα γράψω για το συγκεκριμένο θέμα.

Υπάρχουν προσωπικά βιώματα στα βιβλία σας ή βιώματα ανθρώπων του περιβάλλοντός σας;

Όχι, δεν υπάρχουν βιώματα, παρά μόνο οι αφηγήσεις. Δεν χρειαζόταν να έχω οπωσδήποτε βιώματα για να περιγράψω μια δυνατή, αληθινή ιστορική περίοδο, εφόσον υπήρχαν αρκετές ιστορικές καταγραφές.

Υπάρχει κάποιος από τους ήρωες ή τις ηρωίδες στο βιβλίο σας με τον οποίο ή την οποία ταυτίζεστε;

Βεβαίως υπάρχει. Είναι η Ρούσα, η ηρωίδα της «Θυσίας». Καθώς έγραφα γι' αυτήν, πολλές φορές νόμιζα πως περιέγραφα τον εαυτό μου. Είναι η πρώτη φορά που μου συμβαίνει αυτό.

Τα βιβλία έχουν μόνο ψυχαγωγικό στόχο ή πρέπει παράλληλα να δίνουν στον αναγνώστη και γνωστικές πληροφορίες ή να τον προβληματίζουν για να διευρύνεται η σκέψη του;

Δεν υπάρχει κανόνας γι' αυτό. Κατ' εμέ, πρέπει να υπάρχουν όλα τα είδη. Ο

αναγνώστης είναι εκείνος που διαλέγει, κρίνει και επιλέγει τι θέλει να διαβάσει.

Η εποχή μας θα μπορούσε να σας εμπνεύσει για να γράψετε ένα βιβλίο;

Βεβαίως, θα μπορούσε. Είναι μια βουβή εποχή, αναμονής. Έτσι θα τη χαρακτηρίζα. Ήδη έχω γράψει το βιβλίο «Όταν φεύγουν τα σύννεφα», ένα δυνατό, σύγχρονο ψυχογράφημα, πέντε διαφορετικών χαρακτήρων. Η εμπνευση μπο-

ρεί να γεννηθεί από την ερημιά, τον δθηνισμό, την απογοήτευση, που όσο πάει γίνεται ολοένα και πιο ασφυκτική, κυρίως στις μεγαλופόλεις. Στην εποχή μας υπάρχει τόσοσ πολλός κόσμος και τόσοσ πολλή μοναξιά. Μια αντίθεση που προσωπικά με ταιγκλάει πολύ.

Τα τελευταία χρόνια γίνεται πολύσ λόγος για την κρίση στον χώρο του βιβλίου...

Παντού λένε πως υπάρχει κρίση. Κατά τη γνώμη μου, η μεγαλύτερη κρίση που βιώνουμε είναι η κατάλυση των ηθικών αξιών και της πνευματικότητας. Οι αναγνώστες πάντα ήταν λιγότεροι από τους θεατές... Έχω εναποθέσει πολλές ελπίδες σ' εκείνους που εξακολουθούν να ζουν σκεπτόμενοι.

Ποιες ενέργειες θα έπρεπε να γίνουν για να είναι πιο προσιτό το βιβλίο στον αναγνώστη;

Από την προσωπική μου εμπειρία, ένα βιβλίο σήμερα διαβάζεται κατά μέσο όρο από 5 άτομα. Από ένα βιβλίο πληρώνονται, επίσης, κατά μέσο όρο περισσότερα από 5 άτομα. Θεωρώ λογική μια τιμή δώδεκα με δεκαπέντε ευρώ για ένα βιβλίο 500 σελίδων. Θα ήθελα να υπάρχει λιγότερη φορολογία στους συγγραφείς. Κάποιοι ζουν αποκλειστικά από τα βιβλία τους.

Πώς προέκυψε η συγγραφή στη ζωή σας;

Δεν προέκυψε ποτέ. Υπήρχε εκ γενετής, μιας και το πρώτο μου σκαρίφημα, ένα θεατροφάνες κείμενο, το έγραψα σε ηλικία οκτώ ετών και από τότε δεν σταμάτησα ποτέ να γράφω.

Τι άλλο ετοιμάζετε αυτό το διάστημα;

Σε λίγες μέρες ολοκληρώνω την τριλογία «Οι δρόμοι της καταιγίδας». Παράλληλα, κάνω και διάφορα άλλα πράγματα: Ετοιμάζω κάποιες ομιλίες για τις οποίες έχω κληθεί και αφορούν τον Νίκο Καζαντζάκη, εξακολουθώ να γράφω ποίηση και πρόσφατα έγραψα ένα υπέροχο παραμύθι. ☺

